

35
vi gravetur; communi defensione, ceterorum tueatur.
Verum quod ad commune fœdus faciendum attinet, requi-
rere hanc rem gravem deliberationem, nec unius Principis
aut Status esse, quinquam de ea discernere. Estimare
tamen liberam minimeq; coactam consociationem plus
fidei et adjumenti, quam strictam fœderum religionem
habituram. Quod si Regia Majestati non displiceret, fa-
cile in ea non postremum locum obtentaturam, paribq;
officiis Christiana amicitia fructuram.

Porro cum sua celsitudo intelligat, predictas Legatos
velle quoq; reliquos Principes Mjty Regis nomine invi-
sere, et cum illis hac de re conferre, paratam esse, intelli-
gere suam celsitudinem, quid coeteri in hoc negotio
statuendum censerent, nihilq; pretermitturam esse
in his, quæ ad fovendam et conservandam animarum
coniunctionem, in propaganda verâ Religionem con-
ferre videbuntur.

Hæc breviter celsitudo sua Legatis Regis respondere,
voluit, à quibus petit, ut Mjty Regis suam animi sin-
gularem propensionem in omni genere officiorum
deferant, atq; tum Regno Anglicano nomine Palatine
familia diuturnam pacem, puroq; Religionis constan-
tem progressionem precentur. Signatum Heidelbergæ
calendis Septembris Anno Domini 1562.

M. Nicola Schenbronn. Lutetia

Pax Christi.

Nihil potius contigere optabilius in vita, quam quod
his potissimum temporibus in Galliam venisti, quum
ea ibi gerantur, quæ omnis posteritas linguis et
litteris celebraret. Felicitatem istam quo ardentius
te amo, tanto vehementius tibi gratulor, et deo pro
ejus in te benignitate gratias ago. Scripsisti de

31.)

[= Hser. A. 4.]

N. 109]

Conclia, quod me sollicitudine, vereor ut multis
annis isthic esse possit, grata sunt mihi & uana,
ausculta, quae si in tracta si qua videbis insignia,
literis prodita diligenter colligas, ut ea nobis
vita comite aliquando communicare possis.
Nobis res acerbæ interea evenere aut, si no,
men Domini fratribus magnum et fœdum est.
men. Suis quid turba extiterit tui infantis
Baptismi causâ, postquam abisti quæstione in fili
propositam, qui Francoforti et Emdæ erant
fratres mihi noti expedierunt concedite, de
re non necessaria à nobis turbatum esse.
Te quidem fecisse rectè, qui conscientiam sequi,
quæ si, tamen benè informata fuisset
presentibus ceremoniis contenta quævisset.
Aquam enim illam Papisticam non obstare
plurimo, præsertim quum eam licet protestatio,
re purgare. Dum hæc aguntur et anxig hære
iusto die beati Johannis 29. Augusti ad 25. et
à meridie in his mundanis inter 5. et 6. fi,
tum emissa est, sed infirmiorum, quam quæ in
publicum auferri posset. Minister domi non vult
sufficere baptizare. Ego mulieri sicut facta de ea,
dem re diffinitione committere volebam, quid fa,
cerem? convocavi familiares et commun
precatione commendavi eam Filio Dei esse,
rans ut in proximam lucem servare postridie
ecclesia offerendam. Post hæc passim sociis
meis coenam facere, dum coenam in sinu
me in gynæceam infans apud matrem in lecto
erat, et quia non audiebam vagientem nisi
eximie lecto, ibi triste sanè spectaculum vidi,
quod me in animi deliquium projecit, per

omnes fascias sanguis in lectum flaverunt scilicet
 obstetrix, parum sobria die festo, umbilicum adeo
 non strinxerat, ut vel flata ultro citroque, non veri
 posset, sic mihi in senectute jamdiu expectata filia
 cum diceretur, fugi est, hunc exitum contentiones
 haec erant. justus es Domine et judicia tua recta
 sunt, quid pro? At Pater clementissime propter
 benivolentiam tuam fac, ne unquam sentiam, quid possis
 mihi. Ego adeo jam projectus et consumptus sum, ut qui
 me norint, non agnoscant, et schola quodammodo
 temeraria est, quodcumque, hoc meo et criminis auctores
 reliqui, ravinatores Thomas mecum et Jacobus ipsi
 sumus hunc saltem annum ultimum experiri, equid
 alia via succedat. Adparat me apud Deum tua inter
 cessione, unde enim sum, utinam, animus tuus ad hunc
 bonum est, quoniam in voluntate Dei patris nostri la,
 deus acquiesco, hanc remanere sententiam consensu obedi,
 re ci est obsequium voluntati cum praestare. De hoc
 tantum etiam dimissus est, is non dandum subitum
 qualem optat pervenit. Quodcumque quod, hic habet
 suos privatim instituent, eos habet q. aut. ro.
 mihi sunt convectores unget viginti et hunc sen
 per sum manens, non pro sum quare, vivo enim timor
 et ut quod cursum meum sine infamia perficere
 contendo. Deus, qui pascit me a juvenibus me
 replebit bonis animam meam, sicut scriptum est. Matth. 6.
 Quae sit regnum Dei, reliqua adpicientur. Cornelius
 dic ex me, ut sis fortis in Filio Dei, qui dilexit
 nos, et tradidit se ipsum pro vita et salute nostra,
 ut spero fore, ut finem conspectu vestro juven
 disimo, praequam dormiam in Domino. Utinam
 res cadet conspiciat fidem in concassam, et pante
 in Deo semper vestram, exerceat simul letitiam
 scriptura et ardente in invocationem. Multa
 vos manent tribulationes, ex his vos eripiet Deus,

for. Amen. Anna nostra mecum est etiam nunc.
omnino talifamula fuit ego, quae oeconomi-
ca esset, uxor inbecillis à partu semper fuit,
non tamen decumbit, sed alioqui se accommo-
dat rebus et meritis nostris, pro qua re Deo gra-
tias ago. Salutat vos amicos mecum. Ecce si sa-
nitia patris felix est. Et nobis Denique vir con-
seruatione familiarum mirifice benedictus sit, et
ad me in gloria sum quod omnes cordatos. Amen.
Duisburgi per D. Licentiatum Rhodum eunte
in Brabantiam. Nonis Januarij 1562.

Affinis tuus et frater
bene uolens

Johannes Molanus.

Pax Christi

D. Conrado Kemelio Senatori
nobis Bremae.

32.
[=Hocv. a. 2.
N. 110]

D. Kemel. vobis amice et frater. Consecimus
Conrado tuo novum Latum alarium (Kysakam
vulgo vocant) ex panno nigro bene pellicum.
Item ex serico et pellibus novum pectus sicut
frigeras, nam necesse fuerat aurum ad eas
res mihi, quam diu enim mecum fuit (Dege-
tis esto) nullam rem necessariam passus sum
si desse, vel ad victum, vel ad vestitum, vel
ad rectam artium et morum institutionem
meam. Sed tamen omnia haec medicrifer pro
modulo meo et praesenti capiti pueroriam. Quae
reli de vestitu puerilis est, habebat enim
filius tuus (ut res testatur) aurum Latum
alarium, griseum pellicum, deinde alium panno
suspensum, quem ex mantello ejus caniscebamus
postremo tertium elegantem ex serico griseo,
tuo, qualem ipse gestare soleo, cum festiniter
ornari volo, nec ego sufficere arbitrabar